

Revista Școlii Gimnaziale "Octavian Goga" Ciucea
CĂRĂRI DE SOARE

Motto:

*„Nimic nu este pierdut cât timp credința e în picioare, cât sufletul nu
abdică și capul se ridică din nou.”
(Arsenie Papacioc)*

Director:

prof. Neag Mioara

Coordonatori:

prof. David Mirela

prof. Petruțiu Ancuța

Numărul 15/ 2026

Ianuarie – Iunie 2026

ISSN 2821 – 6636 ISSN – L 2821 – 6636

CUPRINS

Nihil Sine Deo	pag. 3
Beneficiile terapeutice ale zâmbetului	pag. 5
Istoria jocurilor	pag. 7
Ziua copilului – Bucurie, joc și învățare prin parteneriat	pag. 9
Lumea miracolului și a magiei	pag. 10
Trei sfinți ai României care sărbătoresc 1 Iunie în cer	pag. 11
Gânduri la final de clasa a IV-a	pag. 13
Un prag al emoțiilor și al excelenței	pag. 14
Discurs diriginte clasa a VIII-a – prof. Bulzan Bianca	pag. 15
Discurs elevi clasa a VIII-a	pag. 18
Discurs elevi clasa a VI-a	pag. 21
Trecut-au anii – poezie, autor - Vulturar Otilia	pag. 22
Roadele muncii unui an școlar	pag. 23
Let's Have Fun!	pag. 24
Activitățile noastre în imagini	pag. 25

Nihil Sine Deo

Poarta Raiului

Demult, a trăit un prinț tare-tare bogat, care era însă și foarte zgârcit. Nu ar fi dat niciodată nimic. Doar că, într-o noapte, a visat că murise și ajunsese la poarta raiului. Acolo, Sfântul Petru i-a spus:

- Vino cu mine să îți arăt unde vei sta de acum încolo. Și au mers ei ce-au mers prin grădinile acelea minunate, până când, la moment dat, au ajuns lângă un palat mare și frumos.
- A, a strigat tânărul prinț, aici voi sta?
- Nu, în nici un caz.
- Dar, cine va sta aici?
- Aici va locui, după ce va muri, grădinarul tău.
- Cum se poate, el care nu are nimic, care e sărac lipit pământului, cum să merite el așa ceva?
- E, nu are grădinarul tău avere pe pământ, fiindcă tot ce câștigă împarte mereu cu cei mai sărmani decât el. Pe pământ nu strânge nimic, fiindcă dăruiește, dar aici, uite câte a strâns! Tot ce vezi aici este rodul bunătății lui.
- Bine, și atunci eu unde o să stau? -a mai întrebat nemulțumit prințul.
- Uite acolo, în cocioaba aceea!
- Cum, în șandramaua aia?! Păi acolo sunt doar niște scânduri prăpădite care stau gata-gata să cadă ... cum să locuiesc în mizeria aia? E drept așa ceva?
- Sigur că este drept – i-a răspuns Sfântul Petru! Ia gândește-te, ce ai dăruit tu' Nimic. Ce ai fi vrut să apară aici!? Dacă ai fi fost bun și darnic cum

este grădinarul tău, atunci ai fi avut și tu asemenea palate, poate chiar mai mult, dar așa... Tot ce vezi acolo este rodul zgârceniei tale ...

În clipa aceea, tânărul prinț s-a trezit speriat din visul său. Din acea zi, s-a schimbat. Nu a mai adunat comori pe pământ, ci în cer. Nu a mai strâns bogății peste bogății, fiindcă la ce i-ar fi folosit mai târziu?

Cu tot ce a avut, i-a ajutat pe cei sărmani și, în acest fel, a strâns o avere mult mai de preț: recunoștința celor ajutați de el și binele făcut. Aceasta era averea pe care nimeni nu ar fi putut să i-o fure!

Înțelept ar fi ca și noi toți să procedăm la fel ca prințul din poveste, pentru că adevărată este vorba care spune că „Nu rămânem decât cu ceea ce dăruim”.

„Pe calea binelui mai repede obosești odihnindu-te, decât ostenindu-te.”

(Sfântul Vasile cel Mare)

(<https://www.sarbatori-crestine.ro/pilde-ortodoxe-pentru-copii/poarta-raiului/>)

Prof. învă. primar:

David Mirela Maria

Beneficiile terapeutice ale zâmbetului

O persoană care ne întâmpină sau ne vorbește cu un zâmbet larg pe buze ne dă o senzație de încredere și liniște.

Zâmbetul sau surâsul este din punct de vedere fiziologic o expresie facială formată prin acțiunea a 17 mușchi de la extremitățile gurii, dar și din apropierea ochilor. Neurologul francez Guillaume Duchenne a identificat două tipuri de zâmbet. Zâmbetul Duchenne, cald și spontan, presupune contracția colțurilor gurii și ridicarea obrazilor ceea ce duce la senzația de surâs cu ochii, considerat și zâmbetul pozitiv. Zâmbetul non-Duchenne implică doar mușchii feței și este numit „zâmbetul însoțitorilor de zbor”.

Bucuria adevărată este manifestată cu adevărat atunci când vedem că cineva „zâmbește cu ochii“, pe când un zâmbet ce determină doar ridicarea colțurilor gurii, dar fără vreo mișcare în jurul ochilor, e considerat un zâmbet fals, pe care mulți dintre noi îl facem din politețe sau pentru a încerca să fim plăcuți de cei din jur.

Potrivit unui studiu, oamenii care zâmbesc după ce sunt stresați aduc un beneficiu inimii, față de cei care au o expresie facială neutră. Mușchii implicați într-un zâmbet trimit un mesaj creierului, transmitând siguranță și traducându-se într-un ritm cardiac mai mic și un nivel scăzut al stresului.

Zâmbetul este oxigenul relațiilor dintre oameni. Zâmbetele conduc la o bună comunicare interpersonală, îmbunătățesc lucrul în echipă și ajută la diminuarea conflictelor. De asemenea ajută la gândirea pozitivă, optimism și concentrarea pe soluții și creativitate.

Nu ne rămâne decât să vă invităm la o porție de râs și zâmbete, pentru a ne îmbunătăți starea de bine.

(<https://www.paginadepsihologie.ro/>)
(<https://doxologia.ro/puterea-terapeutica-zambetului>)

Culmile....culmilor

- ✓ **Culmea lăcomiei:** Să mănânci bătaie și să nu te sature.
- ✓ **Culmea fizicii:** Să paști un cal putere pe un câmp magnetic.
- ✓ **Culmea melancoliei:** Să cazi pe gânduri și să-ți rupi mâna.
- ✓ **Culmea ceasului deșteptător:** Să sune ocupat.
- ✓ **Culmea auzului:** Să auzi cum se crapă de ziuă.
- ✓ **Culmea somnului:** Să visezi că dormi.
- ✓ **Culmea pantofarului:** "Să fie...șiret !"
- ✓ **Culmea matematicii:** Să pui tabla înmulțirii pe acoperis.
- ✓ **Culmea fotbalului:** Să dai gol în penalti și să ratezi în reluare.
- ✓ **Super-culmea internetului :** Să primești e-mail prin Poșta Română.
- ✓ **Culmea tehnologiei:** Să alungi musca de pe monitor cu mouse-ul.
- ✓ **Culmea auzului:** Să auzi cum se crapă de ziuă.

(<https://www.bancuri-glume-poante.ro/>)

Elevii claselor a II-a și a III-a

Istoria jocurilor

Oamenii au început să se joace jocuri încă din antichitate conform dovezilor arheologice. Jocurile sunt considerate evenimente sociale și culturale importante, cât și instrumente de învățare și semne ale statutului social. În rândul elitelor și familiilor regale, unele jocuri au devenit parte a culturii de curte și erau transmise drept cadouri.

Cele mai vechi instrumente de joc au fost zarurile făcute din oase de animale, în special articulațiile provenit de la oi. Aveau rol oracular și divin. În cel mai vechi oraș antic, Bashur Hoyuk, din sud-estul Turciei, s-au găsit 49 de pietricele vopsite și tăiate. Arheologii cred că acestea reprezintă piesele unui joc de masă.

În Ur s-a găsit un joc de masă, cunoscut că Jocul Regal din Ur sau Jocul cu cele 12 pătrățele, datat din anul 3000 î.Hr. Era o competiție în care jucătorii aruncau cu zarul. Acesta a fost jucat și în Egipt. În Babilon s-a găsit o tăbliță de lut care arată semnificația astronomică a jocului prin care învingătorii își aflau destinul. Jocuri de masă similare s-au găsit în Iran, Creta, Cipru, Sri Lanka și Siria. În Iran, la Shahr-e Sukhteh s-a găsit un joc de masă ce includea două zaruri și 60 de table. Romanii și bizantinii s-au inspirat după acest joc, creând jocuri ca "Ludus Duodecim Scriptorium" (jocul celor 12 puncte) și Tabula.

În Egipt s-au găsit numeroase exemplare ale jocului de masă Senet în morminte.. Cel mai vechi exemplar datează din anul 3500 î.Hr. Jocul se juca pe o tablă împărțită în 30 de pătrățele aranjate într-un dreptunghi cu latura mare de 10 pătrățele și cea mică de 3 pătrățele. Regulile s-au pierdut, însă este de știut că jucătorii trebuiau să mute un set de pioni pe tablă, iar mișcarea era determinată de aruncarea a două bețe plate sau zaruri din oase.

În Persia, după cucerirea musulmană din anii 638-651, un nou joc s-a răspândit în lumea orientală - Shatranj, o formă veche a Șahului modern de azi.

Go a apărut în secolul al IV-lea î.Hr., fiind considerat unul din cele patru arte cultivate pentru chinezii ce doreau să devină erudiți: caligrafia, pictură și cântatul la guqin. Go a fost adus și în Coreea în secolul II î.Hr. Cărțile de joc s-au inventat tot în China datorită inventării hârtiei, încă din secolul al IX-lea sub dinastia Tang.

În Grecia Antică și în Imperiul Roman, jocurile populare includeau jocuri cu minge (Episkyros, Harpastum, Expulsim Ludere - un fel de handbal), jocuri cu zaruri (Tesserae), Tic-tac-toe (Terni Lapilli), și diverse tipuri de jocuri de masă similare cu dame.

Epoca de aur a jocurilor video arcade a început în 1978 și a continuat până la mijlocul anilor 1980. O a doua generație de console de jocuri video, lansată între 1977 și 1983, a cunoscut o popularitate sporită ca urmare a acestui fapt, deși în cele din urmă aceasta s-a încheiat brusc cu prăbușirea jocurilor video din America de Nord din 1983. Industria jocurilor video de acasă a fost în cele din urmă revitalizată odată cu a treia generație de console de jocuri în următorii câțiva ani, ceea ce a înregistrat o schimbare în dominația industriei jocurilor video din Statele Unite ale Americii în Japonia. Această perioadă același timp , a văzut apariția jocului pe calculatorul personal , apariția de jocuri online și introducerea de jocuri electronice portabile .

https://ro.wikipedia.org/wiki/Istoria_jocurilor

Cenan Alexandra, clasa a VII-a
Mocan Delia, clasa a VII-a

Ziua Copilului – Bucurie, joc și învățare prin parteneriat

Cu ocazia Zilei Internaționale a Copilului, în cadrul parteneriatului dintre Grădinița cu P.N. Ciucea și Grădinița cu P.P. „Neghinița” – Structura 2 și Grădinița „Trenulețul Veseliei” din Cluj-Napoca, am desfășurat o activitate educativ-recreativă dedicată copiilor, având ca scop promovarea colaborării, prieteniei, creativității și spiritului de echipă.

Activitatea s-a desfășurat la Grădinița „Trenulețul Veseliei” din Cluj-Napoca, într-o atmosferă plină de emoție, entuziasm și voie bună, reunind copii, cadre didactice și părinți, reprezentanți ai partenerilor implicați.

Bucuria copiilor s-a reflectat în zâmbetele și energia cu care au participat la fiecare moment al zilei. La final, toți participanții au fost recompensați cu surprize și aprecieri pentru implicarea lor activă.

Evenimentul a reprezentat o experiență frumoasă și memorabilă, demonstrând încă o dată importanța parteneriatelor educaționale în formarea și dezvoltarea armonioasă a copiilor.

Împreună am reușit să oferim copiilor o zi plină de zâmbete, prietenii și amintiri de neuitat!

Prof. învă. preșcolar,
Goia Cornelia

Lumea miracolului și a magiei

1 Iunie este o zi a inocenței, a bucuriei și a speranței. O zi de sărbătoare, în care și noi adulții ar trebui să ne întoarcem, măcar pentru o clipă, la starea de spirit a copilăriei, cel mai bun mod de a ne deconecta de la stresul cotidian.

În viziunea oricărui copil lumea este percepută ca un loc sigur și magic. Fiecare zi este o pagină albă de aventură, iar lucrurile simple devin miracole. Această perspectivă ne amintește de o înțelepciune pură, lipsită de prejudecăți și griji cotidiene.

Am marcat și noi importanța acestei zile printr-o ieșire în natură, un picnic cu toți elevii școlii noastre. A fost o zi minunată, cu multe surprize, cu râsete, joc și voie bună.

Unul dintre cele mai cunoscute citate despre copilărie spune așa:

„Fiecare copil vine pe lume cu un mesaj că Dumnezeu nu a uitat de oameni.” – Rabindranath Tagore.

Citatul ne spune că nașterea unui copil e o dovadă de speranță. Că fiecare copil este o reamintire vie că omenirea mai are o șansă. Ne spune că iubirea, miracolul, blândețea, răbdarea, toate pot începe din nou, cu fiecare copil care ne intră în viață.

(<https://drimoland.ro/blog/citate-despre-copii>)

Știați că...?

... Ziua Copilului a fost sărbătorită pentru prima dată în Turcia, în data de 23 aprilie 1920?

... Franța celebrează pe 6 ianuarie Ziua Familiei, în loc de Ziua Copilului?

... în India, Ziua Copilului se celebrează în data de 14 noiembrie, pentru a reaminti de un prim-ministru al țării, ce îndrăgea foarte mult copiii — Jawaharlal Nehru?

... în Australia, oamenii sărbătoresc Săptămâna Copiilor?

... pe 1 iunie se sărbătorește și **Ziua Mondială a Părinților**?

(<https://www.twinkl.ro/event/ziua-internationala-a-copilului-2026>)

Prof. înv. primar:
David Mirela Maria

Trei sfinți copii ai României care sărbătoresc 1 Iunie în Cer

1. Sfântul Ioan Valahul (12 mai), mucenicul care a trait în Țara Românească în vremea domnitorului Matei Basarab. În toamna anului 1659, năvălind o ceată de turci pe Valea Oltului dinspre Ardeal, au făcut mari jafuri prin sate, în drum spre Dunăre, și au luat în robie pe mulți tineri nevinovați. Printre cei robiți și duși la Istanbul a fost și fericitul Ioan. Pentru că a refuzat să cadă în păcate trupești, a fost întemnițat și supus la numeroase chinuri. Apoi, în ziua de 12 mai 1662, a fost dus într-o margine a Constantinopolului, la locul numit Parmak-Kapi (Poarta Stâlpului), „aproape de Bezastani“ și spânzurat. Nu împlinise încă 18 ani. Trupul său a fost aruncat în apele Bosforului sau îngropat de creștini într-un loc rămas necunoscut, undeva în apropierea zidurilor marii metropole bizantine de odinioară.

2. Sfântul Matei (16 august), fiul Sfântului Domnitor Constantin Brâncoveanu, care avea numai 12 ani când și-a jertfit viața pentru Hristos. În anul 1714, în Săptămâna Sfintelor Pătimiri ale Domnului, sultanul Ahmed al III-lea (1703-1730) a trimis mulțime de ostași care l-au luat pe Constantin Vodă împreună cu fiii săi și i-au dus la Înalta Poartă Otomană din Constantinopol (azi Istanbul).

Acolo au fost întemnițați și chinuiți cumplit de otomani vreme de patru luni, fiind supuși la nenumărate suferințe în închisoarea Șapte Turnuri (Edicule). Pentru a nu fi pedepsiți cu moartea, ei trebuiau să lase credința creștină, dar n-au voit să se lepede de Hristos. Astfel, în ziua sărbătorii Adormirii Maicii Domnului, 15 august 1714, când dreptcredinciosul Domnitor Constantin Brâncoveanu împlinea vârsta de 60 de ani, a primit sfârșitul mucenicesc prin decapitare împreună cu fiii săi: Constantin, Ștefan, Radu și Matei, și cu ginerele său, sfetnicul Ianache.

Îmbrăcați numai în cămăși, bătuți, torturați și înfometați, cei cinci au fost aduși în fața sultanului Ahmed, care le-a cerut să renunțe la creștinism, pentru a-și salva viața. În fața acestei propuneri, Sfântul Constantin Brâncoveanu a răspuns, fără să mai stea pe gânduri: „De legea creștină nu mă las, căci în ea m-am născut și am trăit, și în ea vreau să mor!”. Pe fiii săi, domnitorul i-a îmbărbătat cu următoarele cuvinte:

„Fiilor, fiți bărbați! Am pierdut tot ce aveam pe astă lume. Nu ne-au mai rămas decât sufletele. Să nu le pierdem și pe ele, ci să le ducem curate înaintea feței Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Să spălăm păcatele noastre cu sângele nostru!”

3. Sfânta Filofteia (7 decembrie) s-a născut în marea cetate Târnov, mama ei trăind doar încă puțină vreme după aceea, cât să o învețe pe copilă credința creștinească. Într-o zi, mergând ea după obicei să ducă tatălui ei mâncare la câmp, i-au ieșit în cale niște săraci și flămânzi, știind că este o fire milostivă. Neavând altceva ce să le dea, sfânta le-a împărțit mâncarea pe care trebuia să o ducă tatălui ei. Într-una din zile, tatăl a urmărit-o și, văzând că împarte mâncarea săracilor, a lovit-o cu toporul, cauzându-i astfel moartea. Sfânta avea aproape 12 ani când s-a mutat la Domnul. Moaștele Sfintei Filofteia se află la Curtea de Argeș, fiind aduse aici în vremea domniei lui Radu (Negru) Vodă.

Iată trei sfinți români care, fiind încă la o vârstă fragedă, s-au dedicat lui Dumnezeu și au intrat în Împărăția Cerurilor înainte de a ajunge la maturitate. Și sunt mulți alții care nu

au ocupat în timpul vieții scaune episcopale sau mitropolitane, ci au fost doar... mai aproape de brațele Lui.

Însuși Mântuitorul, „*chemând la Sine un prunc, l-a pus în mijlocul lor și a zis: Adevărat zic vouă! De nu vă veți întoarce și nu veți fi precum pruncii, nu veți intra în Împărăția Cerurilor*” (Matei 18, 2-3). Ca unii care „s-au întors” și au răspuns cu smerenie și ascultare chemării lui Dumnezeu, sfinții nu sunt altceva decât niște copii mai mari, cu o viață și o curățenie morală desăvârșită.

(<https://doxologia.ro/>)

Prof. înv. primar:
David Mirela Maria

GÂNDURI LA FINAL DE CLASA A IV-A

Finalul ciclului primar este un moment de profundă introspecție pentru orice învățător. Privind în urmă la cei patru ani, sentimentele se împletesc între nostalgia trecerii timpului, mândria evoluției copiilor și emoția unui nou început la gimnaziu.

Emoțiile ne copleșesc atât pe noi cadrele didactice, cât și pe copii și părinți, mai ales atunci când ne aflăm la finalul clasei a IV-a și la încheierea unei călătorii fascinante pe care am parcurs-o timp de cinci ani.

A fost, ca întotdeauna, o călătorie cu bucurii, dar și cu supărări, cu momente plăcute sau mai puțin plăcute, cu nereușite, dar și cu nenumărate împliniri și satisfacții.

Ne amintim cu drag de prima zi din clasa pregătitoare, când copiii păseau timizi și emoționați pentru prima oară pe poarta școlii. Ei au făcut atunci primii pași în cunoașterea unei noi lumi, spre a învăța lucruri noi și a lega multe prietenii. A urmat apoi o perioadă în care ne-am străduit să pătrundem în tainele scrisului, cititului și a socotitului și astfel am învățat să scriem primele semne grafice, primele litere și cifre, iar mai apoi, chiar primele cuvinte. Am continuat călătoria noastră cu adunări, scăderi, tabla înmulțirii, iar cititul și povestitul a fost o altă reușită a noastră cu care astăzi ne putem mândri.

În ultimul an al drumului nostru, am avut noi provocări la care am reușit să facem față cu brio și aici mă gândesc la lecțiile de istorie și geografie care au fost interesante, atractive și interactive.

Momente frumoase trăite împreună în această perioadă au fost și serbările, atât de apreciate de părinți, excursiile și vizitele pe care le-am făcut, unde am cunoscut oameni pricepuți și locuri care ne-au lăsat impresii deosebite.

Anii s-au scurs foarte repede și iată-ne ajunși la finalul drumului pe care l-am parcurs împreună cu niște copii minunați, care nu peste mult timp vor pași din nou timizi, pe o nouă treaptă a formării lor, ciclul gimnazial. Îi apreciez pentru ceea ce sunt, pentru lumina din inima lor, pentru visele frumoase pe care le au și pentru străduința de care au dat dovadă în toți acești ani.

Le doresc să pășească încrezători spre treapta următoare din viața lor de școlari, clasele gimnaziale. Nimic nu trebuie să îi sperie, deoarece, ceea ce au învățat în acești cinci ani constituie o adevărată bază pentru anii școlari următori.

Chiar dacă acum mă înțarcă sentimente contradictorii, de bucurie și tristețe în același timp, simt totuși satisfacția muncii împlinite și convingerea că acești copii vor reuși în viață, iar eu, învățătoarea lor, le voi rămâne în amintire ca cea care le-a călăuzit primii pași în școală.

Prof. înv. primar,

Petruțiu Ancuța-Simona

Un prag al emoțiilor și al excelenței

Motto: „Viitorul aparține celor care cred în frumusețea propriilor visuri” -Eleanor Roosevelt

Finalul clasei a VIII-a vine mereu la pachet cu un amestec coplesitor de sentimente. Privesc în urmă cu o profundă nostalgie, amintindu-mi de primele noastre lecții, de zămbete, de provocări și de modul frumos în care acești copii au crescut sub ochii noștri.

Anul acesta, tristețea momentului este luminată de o mândrie imensă. În calitate de profesoară de limba engleză, inima mi este plină de bucurie când privesc spre rezultatele muncii voastre. Anul acesta, zborul generației voastre a fost ghidat de excelență, iar un motiv de mândrie absolută pentru mine, pentru școala noastră și pentru întreaga comunitate este eleva Buze Elia. Prin dedicare, pasiune și studiu, Elia a reușit o performanță deosebită: calificarea la faza județeană a Olimpiadei de limba engleză. Succesul ei este o dovadă clară că munca serioasă transformă visurile în realitate și reprezintă o inspirație pentru toți colegii de generație. Felicitări, Elia! Ai demonstrat că ești puternică și determinată, o adevărată luptătoare și un model pentru generațiile viitoare.

Nu pot să nu remarc talentul și calitățile altor doi elevi, care pot deveni de excepție cu un strop de efort: Ursache Ayan și Piscoi Denis. Voi puteți să vă construiți viitorul prin intermediul limbii engleze, având toate datele pentru a reuși. Așa cum vă spuneam, aveți pașaportul, trebuie doar să-l prețuiți și să îl pudrați cu aur.

Dragi elevi, plecați spre liceu cu un bagaj plin de cunoștințe, dar mai ales cu amintiri de neprețuit. Să nu uitați că succesul se construiește cu pași mărunți, dar siguri, așa cum ne-a demonstrat Elia. Vă doresc tuturor un drum presărat cu reușite, curaj în fața noilor începuturi și să rămâneți curioși și ambițioși!

Good luck in your future journey and don't forget, „The sky is the limit”!

Profesor:

Valentina Boboș

Stimată doamnă director,

Stimați părinți, colegi profesori și invitați,

Dragi absolvenți,

Există momente în viața unui profesor care nu se măsoară în ani sau în note. Se măsoară în oameni.

Astăzi este unul dintre acele momente. Mă uit la voi și îmi vine greu să cred cât de repede au trecut acești doi ani. Doi ani care nu înseamnă întreaga voastră poveste în această școală, dar care au însemnat întreaga mea poveste alături de voi, ca dirigintă. Parcă ieri intram pentru prima dată în clasă și încercam să ne cunoaștem, să aflăm ce vă place, ce vă motivează și cum vom învăța să construim împreună o poveste frumoasă.

Iar astăzi suntem aici... la finalul unei etape importante.

Anul trecut spuneam că mă simt ca Albă ca Zăpada înconjurată de cei 7 pitici ai clasei mele. Între timp, povestea s-a schimbat. Nu doar pentru că ați devenit 8, ci pentru că nu mai sunteți pitici. Ați crescut !

Totuși ... dacă frații Grimm v-ar fi avut ca elevi, cu siguranță basmul s-ar fi transformat rapid într-un reality-show educațional.

Dacă ar fi să vă așez astăzi într-un basm, nu ați mai fi cei 7 pitici. Ați fi 8 personaje venite din povești diferite, care au decis să se întâlnească pentru patru ani într-o sală de clasă și care au ales să-și scrie povestea împreună.

Astfel, avem printre noi un cavaler al terenului de fotbal, care a învățat că nu doar golurile contează, ci și disciplina, munca și perseverența.

Avem o poetă care vede lumea în cuvinte și care știe să găsească frumusețe acolo unde alții văd doar lucruri obișnuite.

Avem o mică psiholoagă a clasei, cea care știe să asculte, să înțeleagă și să ofere un sfat bun atunci când ceilalți au nevoie.

Avem o elevă care a demonstrat că sensibilitatea e o formă de frumusețe, iar grija și atenția cu care face lucrurile spun multe despre omul care devine.

Avem sufletul optimist al clasei, acea persoană care reușea să aducă lumină chiar și în zilele mai dificile.

Avem un prieten adevărat, responsabil, de încredere, omul despre care știi că va fi acolo atunci când ai nevoie.

Și, desigur, avem specialistul în buna dispoziție, expert în replici spontane și unul dintre cei care ne-au oferit mai multe motive să zâmbim.

Privindu-vă acum îmi dau seama că fiecare dintre voi a adus ceva unic în această clasă. Ați fost o echipă. O familie plină de viață. Atât de plină de viață încât era imposibil să treacă neobservată.

Uneori aveam impresia că nu sunt dirigintă, ci moderatorul unei emisiuni în direct, unde fiecare avea mereu ceva de spus exact în același timp.

Și totuși, printre toate vocile care se auzeau deodată, am învățat să recunosc povestea fiecăruia dintre voi. V-am văzut în zilele în care erați cu zâmbetul până la urechi, în zilele în care erați obosiți și vă luptați eroic cu somnul la prima ora, în zilele în care venea inevitabilul ”Doamnadar, chiar ne ascultați?” Inclusiv pe cei care credeau că dacă stau foarte liniștiți în ultima bancă nu îi vede nimeni.

Spoiler: profesorii văd tot !

Și poate că tocmai aici se află unul dintre cele mai frumoase adevăruri despre școală.

Pentru că școala nu înseamnă doar note și lecții.

Dacă asta ar fi fost suficient, Google ar fi fost deja profesorul anului.

Școala înseamnă mult mai mult.

Înseamnă să vezi nu doar elevul din catalog, ci omul care crește în fiecare zi.

Iar eu am avut privilegiul să vă văd astfel.

Există un citat care spune: ”Toți oamenii mari au fost mai îmtâi copii, dar puțini dintre ei își mai aduc aminte.”

Astăzi, când vă pregătiți să plecați spre liceu, vreau să vă rog ceva.

Nu vă grăbiți să deveniți adulți. Păstrați-vă entuziasmul, curiozitatea și capacitatea de a râde din toată inima. Pentru că acestea sunt lucrurile care vă vor ajuta să treceți prin momentele dificile. Dar, totodată amintiți-vă un gând, care îmi place mult, al lui Nelson Mandela:

” Curajul nu este absența fricii, ci triumful asupra ei.”

Astfel, vreau să țineți minte: viața nu îi premiază pe cei care nu greșesc niciodată. Îi premiază pe cei care au curajul să meargă înainte chiar și atunci când nu sunt siguri pe ei.

Iar eu cred în fiecare dintre voi.

Dragii mei, astăzi văd opt tineri care își scriu propriile povești.

Să nu renunțați la ceea ce vă face speciali.

Păstrați pasiunea celui care aleargă după minge fără să obosească.

Păstrați sensibilitatea celui care vede poezie acolo unde alții văd doar cuvinte.

Păstrați bunătatea celui care ascultă.

Optimismul celui care aduce lumină.

Responsabilitatea celui pe care te poți baza.

Curajul de a fi voi înșivă.

Felicitări, dragii mei absolvenți !

Sunt mândră de voi, iar pentru mine veți rămâne mereu ”ai mei”. Vă iubesc !

Înainte de încheiere, aș vrea să mă adresez, nu în ultimul rând, celor care au fost mereu alături de ei la fiecare început și la fiecare pas: părinții. Vă mulțumesc pentru încredere, pentru răbdare și pentru faptul că ați fost mereu acolo, în culisele fiecărei reușite. Astăzi îi vedem pe acești tineri pregătiți să pornească mai departe, dar în fiecare dintre ei se regăsesc lecțiile, valorile și iubirea pe care le-au primit acasă.

Vă mulțumesc !

**Diriginta clasei a VIII-a,
Prof. Bulzan Bianca – Denisa**

Dragi profesori, părinți și colegi,

Alexandra: Astăzi este o zi plină de emoții pentru noi toți. Încheiem o etapă importantă din viața noastră și ne pregătim să pornim spre un nou început. Parcă ieri pășeam pentru prima dată pe poarta școlii, iar acum ne aflăm aici, gata să ne luăm rămas-bun de la anii care ne-au format și ne-au ajutat să devenim ceea ce suntem astăzi.

Otilia: Privind în urmă, ne dăm seama că cea mai frumoasă parte a acestor ani au fost oamenii alături de care i-am trăit. În clasa noastră am intrat copii, iar astăzi plecăm adolescenți, mai maturi, mai încrezători și pregătiți să ne construim propriul drum.

Ioana: Am petrecut împreună mii de ore în aceeași sală de clasă. Am împărțit aceleași bănci, aceleași emoții înaintea testelor, aceleași bucurii după reușite și, uneori, aceleași dezamăgiri. Am învățat unii de la alții, ne-am susținut și am crescut împreună.

Elia: Ne vom aminti mereu de diminețile în care intram somnoroși la ore, de pauzele care ni se păreau întotdeauna prea scurte, de râsetele care izbucneau din nimic și de momentele în care întreaga clasă devenea o echipă. Ne vom aminti de excursii, de serbări, de concursuri, de fotografiile făcute pe ascuns și de toate întâmplările care acum par atât de simple, dar care peste ani vor deveni cele mai prețioase amintiri.

Alexandra: În acești ani am învățat că o clasă nu înseamnă doar elevi care stau împreună într-o sală. O clasă înseamnă prietenii, sprijin, încredere și oameni care îți sunt alături atunci când ai nevoie. Împreună am trecut prin momente frumoase, dar și prin provocări care ne-au făcut mai uniți și mai puternici.

Otilia: Am fost diferiți, fiecare cu personalitatea, visurile și pasiunile sale. Uneori am avut păreri diferite, ne-am certat sau nu am fost de acord unii cu alții. Dar tocmai aceste diferențe au făcut clasa noastră specială. Am învățat să ne acceptăm, să ne respectăm și să fim împreună indiferent de situație.

Ioana: Poate că peste câțiva ani nu ne vom mai vedea zilnic și nu vom mai sta în aceeași bancă sau în aceeași clasă. Viața ne va purta în locuri diferite și fiecare dintre noi își va urma propriul drum. Dar o parte din noi va rămâne mereu aici, în acești ani petrecuți împreună.

Elia: Vom purta cu noi amintirea colegilor care ne-au făcut să râdem în cele mai grele zile, a celor care ne-au încurajat atunci când aveam emoții și a celor care au fost alături de noi în momentele importante. Aceste legături sunt mai valoroase decât orice notă din catalog.

Alexandra: Dragi colegi, vă mulțumim pentru toate momentele petrecute împreună. Pentru prietenie, pentru sinceritate, pentru râsete, pentru amintiri și pentru faptul că ați făcut ca acești ani să fie de neuitat. Oriunde ne va purta viitorul, vom rămâne mereu generația care a crescut împreună și care va purta în suflet această clasă.

Otilia: În această zi specială, dorim să le mulțumim din suflet părinților noștri. Ați fost alături de noi la fiecare pas, ne-ați susținut în momentele grele, ne-ați încurajat atunci când aveam emoții și ați crezut în noi chiar și atunci când noi nu aveam suficientă încredere în propriile puteri.

Ioana: În spatele fiecărei note bune, al fiecărui succes și al fiecărei reușite se află dragostea, răbdarea și sacrificiile voastre. Vă mulțumim pentru toate sfaturile oferite, pentru grija și sprijinul pe care ni le-ați oferit fără să cereți nimic în schimb.

Ați fost primii care ne-au învățat să avem curaj, să fim perseverenți și să nu renunțăm atunci când întâlnim obstacole. Dacă astăzi suntem aici, pregătiți să facem următorul pas, este și datorită vouă.

Elia: Vă mulțumim pentru toate îmbrățișările oferite atunci când eram triști, pentru emoțiile trăite alături de noi la fiecare examen, pentru bucuria sinceră cu care ați întâmpinat fiecare reușită și pentru faptul că nu ați încetat niciodată să credeți în noi.

Vă mulțumim pentru dragostea necondiționată și pentru că ne-ați oferit aripi atunci când a venit timpul să învățăm să zburăm singuri.

Există un citat care exprimă perfect ceea ce simțim astăzi:

„În spatele fiecărui copil care crede în el însuși se află un părinte care a crezut primul.”

Astăzi, privind spre voi, înțelegem cât de adevărate sunt aceste cuvinte. Dacă avem curaj să visăm, să încercăm și să mergem mai departe, este pentru că voi ne-ați învățat să credem în noi. Pentru tot ce ne-ați oferit, vă mulțumim din suflet!

Alexandra: Astăzi dorim să le adresăm un gând special și profesorilor noștri, oamenii care ne-au călăuzit în acești ani și care au contribuit la formarea noastră.

Totul a început cu doamna educatoare. Dumneavoastră ați fost primul om care ne-a întâmpinat cu căldură atunci când eram doar niște copii emoționați și timizi. Ne-ați învățat primele poezii, primele cântece și primele lecții despre bunătate și prietenie.

Otilia: Apoi, doamna învățătoare ne-a luat de mână și ne-a ajutat să descoperim lumea. Din litere ați construit cuvinte, iar din cuvinte ați început să construiți oameni. Ne-ați învățat să citim, să scriem, să avem răbdare și să credem în noi.

Ioana: Iar când am pășit în anii gimnaziului și am început să privim lumea cu mai multă curiozitate, ne-a fost alături doamna directoare.

Elia: Prin seriozitatea, eleganța și profesionalismul dumneavoastră, ne-ați inspirat încă din primele zile. Ne-ați învățat că în spatele fiecărei formule există muncă, disciplină și dorința de a înțelege mai mult.

Alexandra: Orele dumneavoastră nu au fost doar despre reacții chimice și legi ale fizicii, ci și despre ambiție, responsabilitate și perseverență. Ne-ați arătat că succesul se construiește prin muncă și prin dorința de a deveni mai bun în fiecare zi.

Otilia: Dincolo de toate acestea, pentru noi ați fost un exemplu de eleganță, putere și dedicare față de școală și față de elevi.

Ioana: Și pentru că fiecare clasă are nevoie de omul care să o unească, îi mulțumim din suflet doamnei diriginte.

Elia: Doamnă dirigintă, odată cu matematica ne-ați învățat mai mult decât formule și exerciții. Ne-ați învățat că orice problemă are o rezolvare dacă ai răbdare și dacă nu renunți.

Alexandra: Ați fost omul care ne-a ascultat atunci când aveam nevoie, care ne-a încurajat atunci când ne era teamă și care s-a bucurat sincer pentru fiecare reușită a noastră.

Otilia: Poate că uneori v-am supărat sau poate nu am spus suficient de des cât de mult însemnați pentru noi, dar astăzi vrem să știți că o parte din ceea ce vom deveni se datorează și dumneavoastră.

Ioana: Zâmbetul dumneavoastră ne-a dăruit încredere și ne-a făcut să privim zilele cu mai mult curaj. Răbdarea și grija dumneavoastră au fost precum apa și soarele care ne-au ajutat să creștem și să înflorim. Vă mulțumim din suflet !

Alexandra: Doamnei profesoare de limba română îi mulțumim pentru că ne-a învățat să iubim cuvintele și să descoperim emoțiile ascunse în ele.

Doamnei profesoare de istorie îi mulțumim pentru lecțiile despre trecut și pentru că ne-a făcut să înțelegem că fiecare pagină de istorie poartă o lecție pentru viitor.

Domnului profesor de geografie pentru că ne-a ajutat să descoperim frumusețea lumii și să visăm la locurile pe care le vom vedea într-o zi.

Otilia: Domnului profesor de biologie îi mulțumim pentru că ne-a învățat să respectăm viața și natura, iar doamnei profesoare de religie pentru că ne-a amintit mereu cât de importante sunt bunătatea, credința și respectul față de oameni.

Ioana: Doamnei profesoare de engleză și franceză, vă mulțumim pentru că ne-ați deschis porțile către alte culturi și ne-ați arătat că lumea este mai mare decât ceea ce vedem în jurul nostru.

Iar doamnei profesoare de educație fizică, cea care ne-a fost și dirigintă în clasele a V-a și a VI-a, îi mulțumim pentru energia, optimismul și spiritul de echipă pe care ni le-a insuflat.

Elia: Fiecare profesor a lăsat o amprentă în sufletele noastre. Fiecare lecție, fiecare sfat și fiecare încurajare au contribuit la formarea oamenilor care suntem astăzi.

Alexandra: Astăzi nu spunem doar „la revedere” unei școli. Astăzi spunem „mulțumesc” tuturor celor care au făcut parte din această călătorie.

Otilia: Le mulțumim colegilor pentru prietenie, părinților pentru iubire și profesorilor pentru răbdare, dedicare și încredere.

Ioana: Privim cu emoție spre trecut și cu speranță spre viitor. Oriunde ne va purta viața, vom purta mereu în suflet această școală, acești oameni și acești ani minunați.

Vă mulțumim tuturor!

Elia: Să avem curajul să ne urmăm visurile, să avem încredere în noi și să nu uităm niciodată de unde am plecat.

Alexandra: Mult succes tuturor și un viitor plin de împliniri!

Buze Elia – Andreea

Coborzan Ioana – Forina

Sabău Alexandra – Gabriela

Vulturar Gabriela – Otilia

Clasa a VIII-a

Andra: Dragi absolvenți ai clasei a 8-a, stimați profesori și părinți,

Astăzi este o zi importantă pentru voi. Ați ajuns la finalul gimnaziului. Sincer, încă nu știm cum ați reușit...dar, bănuim că a fost cu multă muncă, puțin noroc și câteva rugăciuni înainte de teste.

Luca: Noi, cei din clasa a 6-a, am petrecut doi ani alături de voi și putem spune că ați fost niște colegi extraordinari. Ne-ați ajutat, ne-ați făcut să râdem și ne-ați demonstrat că se poate intra în clasă exact în ultima secundă înainte să ajungă profesorul.

George: La început păreați foarte maturi și serioși. După aceia v-am văzut alergând pe holuri, certându-vă pentru pixuri și spunând ”N-avem nimic de făcut” cu 5 minute înainte de test.

Miruna: O să ne fie dor de voi și de energia voastră. De gălăgia din pauze, de glumele spontane și de momentele în care întreaga clasă încerca să afle cine răspunde la lecție, ca să știe cine ”scapă”.

Andra: Dar, dincolo de toate glumele, ați fost pentru noi un exemplu. Ne-ați arătat că școala nu înseamnă doar note și teme, ci și prietenii, amintiri și momente pe care o să le povestim peste ani și ani.

Luca: Acum mergeți spre liceu – un loc misterios unde profesorii dau mai multe teme, somnul devine un lux și cafeaua, probabil, se trece la materiile opționale.

George: În același timp, această despărțire este și mai specială pentru că nu doar voi plecați spre un nou început, ci și doamna dirigintă. După anii petrecuți împreună, fiecare va porni pe propriul drum, dar suntem siguri că amintirile create vor rămâne mereu vii.

Andra: Vă mulțumim, doamna dirigintă, pentru răbdare, pentru sprijin și pentru toate momentele în care ați fost alături de elevii dumneavoastră. Chiar dacă drumurile se despart acum, impactul pe care l-ați avut asupra noastră va rămâne pentru mult timp în sufletele tuturor.

Miruna: Dragi colegi, știm că aveți emoții, dar suntem siguri că vă veți descurca. Dacă ați supraviețuit testelor, proiectelor amânate până în ultima zi și dimineților de luni, atunci puteți face orice.

George: Să nu uitați niciodată anii petrecuți aici și oamenii care v-au fost alături. Și foarte important, să nu ne uitați nici pe noi, colegii mai mici care v-am admirat... și care uneori v-am copiat stilul.

Luca: Vă dorim succes la Evaluarea Națională, note mari și cât mai multe motive să zâmbiți. Iar dacă liceul devine prea greu, să știți că ușa școlii noastre rămâne deschisă... măcar pentru o vizită și un suc în pauză.

Toți: Felicitări, clasa a 8-a ! Miruna: Și țineți minte Andra : Indiferent unde veți ajunge...

George: Să știți că pentru noi... Luca: Veți rămâne mereu memorabili.

Elevii clasei a VI-a:

Piscoi George – Dorian, Piscoi Luca – Elisei, Popa Miruna – Lorena și Sur Alexandra –
Daria

Trecut-au anii,

Trecut-au anii repejor,
Un vis purtat în urma lor
Mii de frunze trecătoare
Zboară lin, peste cărare
Mii de frunze arămii,
Cad tăcute-n urma lui.

Anii noștri de demult
Ce-aș mai vrea să îi ascult,
Anii noștri trecători
Au plecat încet spre zori
Și-au lăsat în urma lor
Dorul amintirilor.

Ne despart acum cărări
Visuri mari prin depărtări
Însă-n suflet va rămâne
Tot ce timpul nu răspune.

Vom pași spre alte zări
Cu speranțe și visări,
Anii nu s-au risipit,
În suflete ne-au înflorit.

Vulturar Gabriela- Otilia

Clasa a VIII-a

Roadele muncii unui an școlar

Demonstrând o ambiție uriașă de-a lungul întregului an, elevii noștri au depășit toate așteptările. Prin dedicare, efort susținut și pasiune, au transformat fiecare activitate într-o oportunitate de învățare, obținând rezultate deosebite atât în sala de clasă, cât și în cadrul concursurilor și proiectelor școlare. Și cum nimic nu rămâne nerăsplătit, au fost premiați cu diplome și cărți dintre cele mai alese.

Nici la final de an școlar nu s-au lăsat mai prejos, întrecându-se în momente artistice deosebite, care au captat instantaneu atenția celor prezenți. Preșcolarii au interpretat sceneta „Parada de prinți și prințese”. Elevii claselor CP-I au prezentat o sărbătoare a alfabetului „Adio drag abecedar”.

Catalogul elevilor de clasa a II-a și a III-a abundă de calificative foarte bune și bune, de aceea le-am cinstit cum se cuvine cu o scenetă plină de haz, urmată de un vals, simbol al eleganței.

Momentul despărțirii de ciclul primar este o etapă extrem de emoționantă pentru elevi, părinți și învățători. „Rămas bun, clasa a IV-a”, un moment artistic interpretat de micii absolvenți.

Felicitări tuturor elevilor!

Vacanță de vis tuturor!

Prof. Inv. primar:
David Mirela Maria

Let's Have Fun!

Profesorul de desen se uită la foaia albă pe care i-a dat-o Ionel:

- Ionel, ce-ai desenat aici?
- O vacă în iarbă.
- Dar nu văd niciun fel de iarbă!
- Păi, a mâncat-o vaca.
- Si unde e vaca?
- A plecat, când a terminat de mâncat iarba.

Ora de biologie

- Ionuț, numește 5 animale care trăiesc în apă.
 - Broasca.
 - Foarte bine, alte 4 animale?
- Mama ei, tatăl ei, sora ei și fratele mai mic.

La ora de gramatică, învățătoarea îl întreabă pe Ionel:

- Care este viitorul verbului eu casc?

Ionel:

- Eu dorm!

Mama:

- De ce ai luat o notă așa de mica la lucrarea de control?

Fiul:

- Din cauza absenței , mamă!

Mama:

- Nu pot să cred, ai lipsit în ziua testului?!

Fiul:

- Nu mamă, baiatul care stătea lângă mine a absentat!

- Petrisor, stii alfabetul?
- Il stiu, domnule invatator.
- Ce litera urmeaza dupa A?
- Toate celelalte...

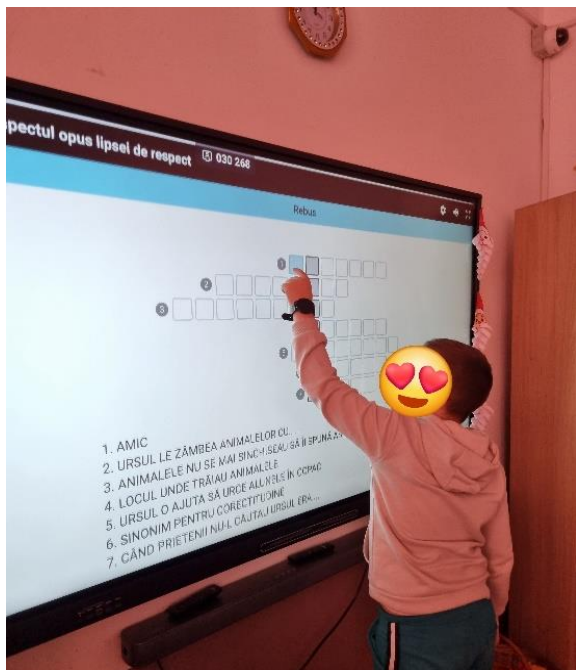
(<https://bancuri365.ro/bancuri-despre-scoala/>)

Șerpar Petruța, clasa a VII-a

Activitățile
noastre în
imagini

Colectiv director:

Director:

Prof. Neag Mioara

Profesori coordonatori:

Prof. David Mirela

Prof. Petrușiu Ancuța

Profesori colaboratori:

Prof. Bobos Valentina

Prof. Bulzan Bianca

Prof. Goia Cornelia

Elevi:

Cenan Alexandra

Mocan Delia

Serpar Petruța

Vulturar Otilia

Școala Gimnazială „Octavian Goga” Ciucea

Str. Principală, nr.121, Ciucea, jud. Cluj

Tel. 0264259006; e-mail: ciuceascoala@yahoo.com

www.scoalaciucea.ro